

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremlægge *Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.* Dette Forslag fremlægges her som en ren Ekspeditionssag. Det er enslydende med det Forslag, der blev fremlagt af det foregaaende Ministerium i Oktober. Det er indlysende, at der for det nuværende Ministerium ikke kan have været blot tilnærmelsesvis Tid nok til at gennemarbejde Finansloven og blive klar over, hvilke Ændringer man vilde foreslaa i den. Kun een Ting kan jeg sige i saa Henseende: at vi ikke vil følge det foregaaende Ministeriums Praksis med Hensyn til at opføre paa Finanslovens Bevillinger eller Nedsættelser af Bevillinger, som ikke kan foretages uden Hjemmel i gældende Love. Her vil vi vende tilbage til den tidligere Praksis, at man først opfører vedkommende Bevillinger paa Finansloven, naar Loven derom er vedtaget. Det er dernæst givet, at der af dette Ministerium vil blive fremsat meget indgribende Ændringsforslag til Finansloven. Men til alt dette har der ikke været Tid, og jeg forelægger altsaa Forslaget her uforandret, rent ekspeditions-mæssigt.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser.* Vi har jo i Aarenes Løb, ogsaa i det sidste Par Aar, levet paa forskellige Told- og Afgiftslove af midlertidig Art. Jeg skal ikke kritisere dette, men det er givet, at man ikke kan blive ved paa den Maade, og at det vil være naturligt, at man kommer til at indarbejde de Bestemmelser, man mener skal have fortsat Gyldighed, i Toldloven af 29. Marts 1924 og saa lade det øvrige bortfalde. Det vil være det Maal, der maa stræbes efter, saa vidt det kan naas. De Love, her er Tale om, er jo den Luksustoldlov, som blev vedtaget første Gang i 1924, og som senere er blevet ændret ved efterfølgende Love og nu sidst fornyet i noget ændret Skikkelse ved Loven af 18. April 1925. Jeg skal selvfølgelig ikke gaa ind paa denne Lovs Indhold, der jo maa antages at være det høje Ting fuldkommen bekendt. Det drejer sig om en Række Afgifter paa udprægede Luksusartikler, saasom Silkevarer, Pelsvarer, forskellige Arter af Konserver og andre Luksuspisevarer, Legetøj, Galanterivarer og andre Varer med særlig Karakter af Luksus. Jeg mener ikke, der kan være Spørgsmaal om at give Afkald paa denne Lov, der betyder en Indtægt for Statskassen paa ca. en halv Snes

Millioner Kroner, men der kunde vel være Tale om at ændre den paa visse Punkter.

Saa er der en anden Lov, Loven om Kriseværn for Cigarer og Cigarillos, som er vedtaget sidste Gang den 28. April 1925 med alle Partiers Stemmer.

Den tredje er den den 23. December 1925 vedtagne Lov om midlertidige Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven, som har til Hensigt, uden at gaa til forøget Told paa den færdige Vare, at lette Stillingen for Tekstilindustrien ved at give Lempelser paa visse Raastoffer og Halvfabrikata, paa Hjelpestoffer og ligeledes paa Maskiner til Brug i Tekstilfabrikationen. Endelig er der de Bestemmelser i Valutaloven af 20. December 1924, der omhandler Told og Afgifter. Det er jo særlig tre Punkter, disse sidste samler sig om, Forhøjelse af Vintolden og den indenlandske Vinafgift, Forhøjelse af Silketolden og Forhøjelse af Pelsværkstolden. Samtlige disse Bestemmelser vil jo, hvis de ikke bliver fornyet, udløbe den 31. December i Aar. Jeg har ment, det var rigtigt af give Rigsdagen Lejlighed til en samlet Overvejelse af disse forskellige midlertidige Love, hvad der skal ændres i dem, hvad der skal bortfalde, og hvad der skal bevares. Men til en saadan Overvejelse er der øjensynlig ikke Tid nu. Der var Ændringer, som jeg for mit Vedkommende kunde tænke mig at foreslaa allerede nu, men Rigsdagen vilde ikke faa den fornødne Tid til at overveje dem, den vilde i Virkeligheden kun have et Par Dage dertil, og Erhvervslivet vilde slet ikke faa Lejlighed til at fremkomme med de Indvendinger og Bemærkninger, det maatte have at gøre med Hensyn til de foreslaaede Ændringer. Jeg tror altsaa, det stemmer bedst med alle berettigede Interesser, at disse Love bliver fornyet for en ganske kort Periode, og ved dette Forslag foreslaar jeg dem alle fornyet indtil Udgangen af Marts 1927, altsaa et Fjerdingaar. Det er omtrent den korteste Tid, der kan tænkes, naar der dog skal være nogen Tid til Overvejelse af Ændringer i og Bortfald af noget i dem. I Løbet af disse 3 Maaneder vil altsaa Regeringen kunne fremsætte Forslagene og Rigsdagen faa en rimelig Tid til at behandle dem.

Jeg skal med disse Bemærkninger anmode det høje Ting om at ville give disse Forslag en velvillig og hurtig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte tre Forslag angaaende Udskydelse